

EUROOPAN UNIONIN VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Kanne 13.12.2005 — Gesner v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto

(Asia F-119/05)

(2006/C 96/53)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Asianosaiset*Kantaja:* Gesner (Kildedalsvej, Tanska) (edustajat: asianajajat J. Vazquez Vazquez ja C. Amo Quiñones)*Vastaaja:* sisämarkkinoiden harmonisointivirasto**Vaatimukset**

- sisämarkkinoiden harminsointiviraston (SMHV) 2.9.2005 tekemä päätös on kumottava niiltä osin, kuin siinä hylätään kantajan 10.5.2005 tekemä valitus SMHV:n 21.4.2005 tekemästä päätöksestä, jolla hylättiin vaatimus työkyvyttömyyslautakunnan perustamisesta
- sisämarkkinoiden harmonisointivirasto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka oli SMHV:n väliaikainen toimihenkilö 15.4.2005 asti, on kärsinyt vuodesta 2003 lähtien välilevyn pullistumasta ja erilaisista selkärangan vaurioista. Huolimatta siitä, että hänet leikattiin ja että hän sai lääkärinhoitoa ja fysioterapiaa, hänen voimakkaat selkäkipunsa eivät hellittäneet, minkä lisäksi se, että hänen täytyi istua paikallaan pitkiä aikoja, pahensi tilannetta. Hän oli näin ollen jatkuvasti sairauslomalla useiden kuukausien ajan.

Kantaja pyysi 11.3.2005 SMHV:a perustamaan työkyvyttömyyslautakunnan, jotta tämä voisi todeta hänet kykenemättömäksi hoitamaan tehtäviään virastossa ja myöntäisi hänelle työkyvyttömyyseläkkeen.

SMHV epäsi häneltä tällaisen mahdollisuuden kahdella perusteella. Sen mukaan henkilöstösääntöjen 59 artiklaa oli ensinnäkin tulkittava siten, että päätös työkyvyttömyyslautakunnan kutsumisesta koolle kuuluu nimittävälle viranomaiselle. Koska kantaja oli toiseksi sairauslomalla kolmen edeltävän vuoden aikana ainoastaan 294 päivää, hän ei täyttänyt henkilöstösääntöjen 59 artiklan 4 kohdassa säädettyä ajallista edellytystä.

Kantaja vetoaa kanteessaan neljään pääasialliseen perusteeseen. Ensinnäkin kantaja katsoo, ettei nimittävä viranomainen voi omia yksinomaista valtaa kutsua työkyvyttömyyslautakunta koolle. Muussa tapauksessa nimittävä viranomainen ratkaisisi

etukäteen, subjektiivisesti ja mielivaltaisesti, onko tietty toimihenkilö tai virkamies riittävän sairas, jotta kyseinen lautakunta voidaan kutsua koolle ja hänen asiansa siellä käsitellä.

Toisessa perusteessaan kantaja väittää, että kanteen kohteena olevan päätöksen perustelut ovat virheelliset. Henkilöstösääntöjen 59 artiklan 4 kohdassa olevien ajallisten rajoitusten soveltaminen aiheuttaisi kantajan mukaan sen, että sellaiset virkamiehet tai toimihenkilöt, jotka eivät täytä kyseisiä edellytyksiä mutta jotka saattavat olla työkyvyttömiä onnettomuuksien tai nopeammin ilmenevien sairauksien takia, eivät voisi saada työkyvyttömyyseläketä.

Kolmannessa perusteessaan kantaja väittää, ettei henkilöstösääntöjen 59 artiklaa voida soveltaa silloin, kun kyse on työkyvyttömyyslautakunnan perustamista koskevista säännöksistä vaan on sovellettava säännöksiä, jotka koskevat pääsyä työkyvyttömyyseläkkeelle, eli muuhun henkilöstöön sovellettavien sääntöjen 31–33 artiklaa sekä henkilöstösääntöjen 9 artiklaa ja liitettä VIII.

Viimeisessä perusteessaan kantaja katsoo, että kanteen kohteena oleva päätös on ristiriidassa syrjintäkiellon ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kanssa. SMHV estää henkilöstöään kutsu- masta koolle työkyvyttömyyslautakuntaa, vaikka vaikuttaa siltä, että yhteisön muulla henkilöstöllä on tämä mahdollisuus. Kantaja toteaa lisäksi, että SMHV:n sellaisten toimihenkilöiden, joiden työsopimukset ovat kolme vuotta lyhyemmät, on vaikeata päästä työkyvyttömyyseläkkeelle, koska sellaisessa tapauksessa, että he olisivat hyvin sairaita, he eivät koskaan täytä henkilöstösääntöjen 59 artiklan 4 kohdassa asetettua ajallista edellytystä.

Kanne 13.1.2006 — Scafarto v. komissio

(Asia F-6/06)

(2006/C 96/54)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asianosaiset*Kantaja:* Nicola Scafarto (Luxemburg, Luxemburg) (edustajat: asianajajat A. D'Antuono ja G. Somma)*Vastaaja:* Euroopan yhteisöjen komissio